

Iwan z (7290) Ireny Irena urodzona dn. 14 V 1922
 panna, 1941 roku 21/VI wywieziona zostalam wraz
 z rodzina, przez władze sowieckie do Kraju Chtajskiego
 do Barnaulu gdzie pracowalam przy budowie
 drog i domow. Praca byla przymusowa lecz nie stuzyla
 karajaca z powodu amnestji.

Po amnestji wyjechałam wraz z rodzina, i bratem
 który odjechał nas po wypuszczeniu z Kraju
 archangielskiego na pociągu do Gorakowa
 gdzie umieszczono nas w katechorie w którym
 pracowalismy przez kilka tygodni. Za pracę
 dawano nam 10 dkg. maki jeiennej albo
 też nie mielonej kukurydzy.

Po kilku tygodniach władze sowieckie zaindowały
 wszystkich polaków o umieszczeniu katechorii i wyjazd

na stacji. Z Amsted podziemnym wyprzeżono
nas w kierunku Dzaambute. Tydzień krążyliśmy
nas w wagonach o chłodzie i głodzie i zawięzaniu
nie wiele dalej to było Ose.

Z Ose znów wyptali nas o kotłownię
w którym to pracowała przez zimę
a wynagrodzenia nie było inne jak w poprzednim
W między czasie brat wstąpił do wojska a matka
z siostrą pranie cała zimą chorowały.

W marcu 1942 roku wyjechałam do Kara-Su
gdzie zorganizowane zostało Centrum Wyszkolenia
Aktyleri i przyjęto zostaliśmy do pracy
wojskowej. Przyjęto tam do pracy przeszło
30 kobiet, które po paru tygodniach wyptali
za granicę. Ja jedna nie wyjechałam

bo nie chciałam ⁻³⁻ rozstać się z rodziną.

Do wyjazdu pierwszych transportów, przyszło
do pracy inne kobiety, a mnie z kwaterni-
stwową wyznaczono na kierowniczkę pralni
rodziny, zaś zarejestrowano na następny
wyjazd.

7:90

Spodziewany wyjazd jednak nie
nastąpił i nawet zaczęto już w niego
wątpić. Aż wreszcie z końcem sierpnia
wyjeżdżaliśmy do Pakru i tam to
11 września wstąpiłam do wojska.